

Salme før jordpåkastelsen

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.
Lyset fyller haven, se, en engel kom,
åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Refreng:

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger, Kristus Herre er!

Salme etter jordpåkastelsen

Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er hans vei,
evig skal han regjere, aldri frykter jeg!

En varm takk til deg
som var sammen med oss i dag.
Familien

Forrettende prest: Sigve Ims
Organist: Ole Hodnefjell
Gro Helen Blindheim Skjælaaen, sang
Torgeir Hansen Skjælaaen, flygel/sang Wayne Brasel, gitar
Marit Mangersnes Lied og Ann Kristin Frette Gausel, fiolin
Olav Keilegavlen, bratsj Magnhild Mo, cello

HVIDING
BEGRAVELSESBYRÅ

© inmemory.no | Design: 1025

Karianne Mangersnes født Riska

* 25.02.1972 † 29.03.2024

Riska kirke
Fredag 12. april 2024

Du gråter så store tåra

Ane Brun

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddommakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vande på vei til himlen inn.

Minneord

It is well

Kristene DiMarco

Skriftlesning

Tårnhøye bølger går langt ifra havn.
Skipet sin skumkrans slår, dukker sin stavn.
Ikke en stjernes bud brenner for meg,
da sier Gud av Gud: Fred, det er jeg!

Løftet på bølgers rygg, tatt i dens favn,
er jeg i stormen trygg, kjenner min havn.
Skjuler enn sorgens gys leden for meg,
skinner dog lys av lys: Fred, det er jeg!

Jesus, du dyre navn, dagen tar av.
Los meg engang i havn, bortenfor hav.
Tal så i dødens stund ordet til meg,
sagt med din egen munn: Fred, det er jeg!

Tale

Herrens bønn

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

Ja, engang mine øyne skal se Kongen i hans prakt;
få tilbe i hans tempelhall hans nåde og hans makt.
I et krystallklart hav av lys forsvinner tidens natt og gys,
forvandlet blir hver gåte her til lovsangsjubel der.

Og salighetens tonevill skal bruse som et hav,
som sus av skog en sommerkveld når himlen er som rav.
Og gjenfødt all naturen er, og ingen skygge faller mer.
Og alt av skjønt mitt øye så, ny glans og glød vil få.

Men skjønnest er det dog å se Guds Lam så underbart,
med merkene fra korsets tre av seirens glans forklart.
Og dette lys er mer enn sol, det er Guds gylne nådestol,
og støvets drakt som her meg bandt, blir klar som diamant.

Så er jeg frelst, så er jeg fri, så har jeg vunnet frem.
Så er min strid med ett forbi, så er jeg i mitt hjem,
det hjem min Frelser lovet har hver den som korset med ham bar,
Guds paradis, vårt rette hjem, det ny Jerusalem.

Air

Johann Sebastian Bach